

NAPOMENA

Dragutin Raguž napisao je odgovor Pavlu Iviću, predao ga uredništvu, uredništvo ga je prihvatilo i članak je pripremljen za tisak predalo nakladniku. Međutim, autor je kasnije članak povukao. Tako su neke tvrdnje P. Ivića ostale bez odgovora, posebno ona o tome da M. Držić nije bio Hrvat pa da prema tome u jednom smislu nije ni hrvatski pisac. Ta Ivićeva tvrdnja nije nikakva novost jer je dugo vladala teza Pavla Popovića o dubrovačkoj književnosti kao dijelu srpske književnosti. To je pokazala i velika polemika koja se o tome vodila u Borbi u prosincu 1967. godine. Prežitak takvih shvaćanja živ je i danas (usp. mišljenje intervjuista i dr. Dimitrija Bogdanovića u Književnoj reči, kako nas upozorava Danas od 18. veljače 1986. na 6. str.) pa se toga nije potpuno oslobodio ni P. Ivić. On sada izričito kaže da Marin Držić nije bio Srbin, ali da jednako tako nije bio ni Hrvat. Zbog toga je uredništvo Jezika potaklo jednu studiju o upotrebi narodnosnih atributa u hrvatskoj kulturnoj prošlosti. Ta će studija biti objavljena u 2-3 broju zagrebačkoga časopisa Forum.

Uredništvo

MOJA NAPOMENA
O IVIĆEVU ČLANKU

I da se Pavle Ivić nije uredništvu prijetio Zakonom o javnom informiranju, uredništvo bi objavilo njegov članak, samo što bi mu tada predložilo da ga malo skрати, da izbací nepotrebna ponavljanja. Naime Ivić ponavlja neka svoja gledišta koja su se već pokazala kao neodrživa i neprihvatljiva pa je i sam odustao da ih brani, ali ih u novim prilikama ponavlja jer se nada da će mu pomoći prilike kad mu već ne pomažu argumenti. Tako je npr. s mislima tiskanim sitnijim slovima na str. 86 prošloga broja već na stranicama Jezika sudjelovao u polemici i dobio na njih odgovor, v. XVI. godište, posebno str. 135. Kad je uz to trebao odgovoriti na jasno postavljena pitanja, on je bez riječi napustio za nj neugodno poprište, ali nije napustio nastojanje da se stvore prilike u kojima bi on krojió i prošlu i sadašnju sudbinu hrvatskoga književnog jezika i određivao mu normu.

Stjepan Babić